

Nowy nieporządek na świecie

Terroryzm

Kto mieszka pod osłoną Najwyższego, to przebywa w cieniu Wszechmocnego – Ps. 91:1.

John W. Gardner kiedyś powiedział: „Historia nigdy nie sprawia wrażenia historii, kiedy się ją przeżywa. Zawsze wydaje się myląca, nieuporządkowana i niewygodna”.

Po zakończeniu się Zimnej Wojny, rozpadzie Związku Radzieckiego, upadku Muru Berlińskiego i większości rządów komunistycznych, dzisiejsze wiadomości krążą wokół wojen etnicznych, rosnącego w siłę Islamu oraz terroryzmu. Niespodziewany rozwój i wzrost Islamu oraz jego znaczenie, może być dla badacza Pisma Świętego zagadkowe. W planie biblijnego obrazu proroczego, mają miejsce ważne wydarzenia. Ale co to za obraz?

Podczas gdy istnieje wiele znaków „końca wieku” (Mat. 24:3), wiadomo, że: „nastanie wielki ucisk, jakiego nie było od początku świata aż dotąd, i nie będzie. A gdyby nie były skrócone owe dni, nie ocalałaby żadna istota, lecz ze względu na wybranych będą skrócone owe dni” (Mat. 24:21,22).

Przez wiele lat Amerykanie uznawali terroryzm za cudzy problem. Stany Zjednoczone były uwikłane w Zimną Wojnę oraz walkę z zagrożeniem wojną nuklearną. O palestyńskiej Intifadzie stało się głośno, z powodu powtarzających się ataków terrorystycznych w Izraelu. Mimo wielu prób zawarcia pokoju, przemoc nie ustała.

W latach siedemdziesiątych, terroryzm nie był tak powszechny jak dzisiaj. Podkładanie bomb, zabójstwa i porwania są współczesnymi narzędziami w rękach terrorystów. Dzisiaj, terroryści wykorzystują zarówno komputerowe, jak i biologiczne wirusy, podkładane są bomby chemiczne i radioaktywne. Nawet kobiety i obywatele krajów zachodnich zaangażowani są w działalność terrorystyczną.

Od czasu lat siedemdziesiątych, terroryści wysadzają rafie nerie i porywają samoloty, w celu zwrócenia uwagi na ich sprawy. Czasami posuwają się dalej. W 1972 roku, Organizacja Wyzwolenia Palestyny porwała i zabiła kilku izraelskich sportowców podczas Olimpiady w Monachium. W 1979 roku ambasada amerykańska w Iranie została zajęta i sześćdziesięciu trzech zakładników zostało zatrzymanych. W latach osiemdziesiątych terroryści kilkakrotnie atakowali ambasady amerykańskie, podkładając między innymi bomby w samochodach-pułapkach, w tym jedną w Bejrucie. W

1993 roku zdetonowano bombę w podziemnym parkingu pod World Trade Center. Dwa lata później nastąpił atak gazowy w metrze w Tokio. W 2000 roku, niszczyciel U.S.S. Cole prawie zatonął po ataku bombowym. Północna Korea i Iran są w posiadaniu lub trwają w pracach nad bronią nuklearną. Współcześni piraci napadają na statki na otwartym morzu.

W przeciągu ostatnich dziesięciu lat, porwania dla okupu w na terenie krajów Południowej Ameryki, Europy, Azji, Afryki i Środkowego Wschodu stały się coraz częstsze, przeprowadzane są przez terrorystów w celu zbierania funduszy na działalność. Według CNN jest ich od ośmiu do dziesięciu tysięcy rocznie; Brytyjskie Centrum Polityki Zagranicznej ocenia, że tylko ta działalność przyniosła terrorystom 500 milionów dolarów. Wiele z grup terrorystycznych utrzymuje się również z handlu narkotykami, tzw. danin religijnych, darowizn, działalności fikcyjnych przedsiębiorstw, rodzinnych fortun, czy działalności kryminalnej.

Życie takie, jakim je znaliśmy zmieniło się 11-go września 2001 roku. W Stanach Zjednoczonych porwane samoloty pasażerskie spadły na World Trade Center w Nowym Jorku i Pentagon w Waszyngtonie. To nie wszystko. W miesiąc później, do biur w Nowym Jorku, Waszyngtonie i na Florydzie trafiły listy zawierające węglik. Od 1999 roku nasiliły się w Czeczenii rebelianckie ataki skierowane zarówno przeciwko pojedynczym osobom, jak i rządowi Rosyjskiemu. Napad na moskiewski teatr skończył się śmiercią wielu osób. Inne konflikty i wojny wzmagają się na całym świecie. W marcu 2004 roku terroryści podłożyli ładunki wybuchowe w Madrycie. W lipcu 2005 roku cztery bomby wybuchły w Londynie. W październiku 2005 roku kilka bomb, jedna po drugiej, wybuchło w Bagdadzie. W Jordanii podłożono bomby w trzech hotelach.

W listopadzie 2005 roku biedni Muzułmanie z niższych klas podłożyli ogień we Francji. Dalsze akty przemocy mają miejsce w Izraelu, mimo że miasta ze strefy Gazy i z Zachodniego Wybrzeża zostały odstąpione Palestynie. Nowy prezydent Iranu grozi, że zmiecie Izrael z powierzchni ziemi. Mimo niewielkiej nadziei na spokojne i stabilne rządy oraz społeczeństwo w krajach terrorystycznych, czy ludzie będą kiedyś żyć w świecie, w którym nie będzie terroryzmu? Wielu jest zaniepokojonych perspektywą przyszłości: „I będą znaki na słońcu, księżycu i na gwiazdach, a na ziemi lęk bezradnych narodów, gdy zahuczy morze i fale. Ludzie omdlewać będą z trwogi w oczekiwaniu tych rzeczy, które przyjdą na świat, bo moce niebios poruszają się” (Łuk. 21:25,26).

Terroryzm

Edward Gibbon powiedział: „Historia jest rzeczywiście czymś więcej niż zapisem przestępstw, szaleństw i nieszczęść ludzkości.” Według Federalnego Biura Dochodzeń Stanów Zjednoczonych, definicja terroryzmu jest następująca: „terroryzm to bezprawne użycie siły lub przemocy wobec ludzi lub własności w celu zaszczepienia lub zmuszenia rządu, społeczeństwa lub jakiejś jego części, aby osiągnąć cele polityczne lub społeczne.”[1]

Podczas „wojny” Ameryki z terroryzmem schwytano kilku przywódców terrorystycznych, jednak równocześnie działania skierowane przeciwko terrorystom były bodźcem do zjednoczenia sił i połączenia się dwóch największych organizacji terrorystycznych w potężny związek walczący pod chorągwią Islamu. Islam jest obecnie najszybciej rozwijającą się religią na świecie.

Islam

Islam został zapoczątkowany w 622 roku n.e. przez syna pewnego kupca, Mahometa. Dzisiaj, jedna z pięciu osób na świecie jest Muzułmaninem i tym samym wyznawcą nauk Mahometa.

Większość Muzułmanów nie jest terrorystami. Wielu oddanych naśladowców Mahometa wierzy i naucza, że ich religia jest pokojowa; istnieje jednak również wielu, którzy uważają i nauczają inaczej. Ekstremiści wykorzystują terroryzm jako środek dotarcia do celu. Jednak co jest tym celem? Podobnie jak w przypadku innych wyznań, w obrębie Islamu istnieją sekty i podziały. Wśród głównych grup: Szytów, Sunnitów i Sufi znajdują się zarówno wyznawcy umiarkowani, fundamentaliści jak i ekstremiści; wszyscy posiadają własne spojrzenia na nauki Koranu. Szyici i Sunnici to najliczniejsze grupy. Sunnici wierzą, że ich Pismo jest ostatecznym autorytetem, podczas gdy Szyici zapatrzeni są w proroków i przywódców muzułmańskiego świata i wierzą w proroczą sukcesję.

Koran

Mimo że Koran uznaje Jezusa za jednego z największych proroków, to równocześnie zaprzecza jakoby był on Synem Bożym. Koran zaprzecza nawet jakoby Jezus w ogóle umarł. Od chwili, kiedy Koran został napisany, terrorystyczne akty okrucieństwa i przemocy bazujące na jego różnych interpretacjach ciągle zaskakują świat. Poniżej kilka fragmentów do rozważenia: 2:190-193 „Zwalczajcie w imię Boga tych, którzy was zwalczają (...). I uśmiercajcie ich gdziekolwiek ich schwytacie (...). I zwalczajcie ich do chwili kiedy nie będzie już zgiełku i ucisku oraz gdy zapanuje sprawiedliwość i wiara w Boga.”

2:216 „Walka jest wam nakazana i nie lubicie jej. Możliwe jest jednak, że nie lubicie tego, co dla was dobre, a kochacie to, co jest dla was niedobre. Bóg jednak wie, a wy nie.”

4:101 „Niewierzący są dla was wrogami.”

4:89 „Chcą byćście odrzucili wiarę tak jak oni i tym samym byli nim równi. Nie zawierajcie z nimi przyjaźni dopóki nie przyjdą do Boga. Jeżeli jednak odwrócą się, schwytajcie ich i zgładźcie gdziekolwiek ich znajdziecie.”

5:36 „Karą dla tych, którzy prowadzą wojnę przeciwko Bogu i jego apostołowi (...) jest egzekucja, ukrzyżowanie, obcięcie dłoni lub stóp z przeciwnych stron lub wygnanie. Oto ich hańba i ciężkie ukaranie na wieki.”

5:54 „Wy którzy wierzycie. Nie bierzcie sobie za przyjaciół i opiekunów Żydów i Chrześcijan. Są oni tylko dla siebie przyjaciółmi i opiekunami. A ten spośród was, który się do nich zwróci (po przyjaźń), należy do nich. Bóg nie kieruje niesprawiedliwymi.”

9:5 „Walczcie i wybijajcie pogan, gdziekolwiek ich znajdziecie, chwytajcie ich, otaczajcie, zwalczajcie przy użyciu każdego fortelu [wojennego].”

Psalm 83

„Mówią: Nuże, wytępmy ich, niech nie będą narodem, aby więcej nie wspomniano imienia Izraela!” (Ps. 84:5).

Zacytowane proroctwo nie wypełniło się jeszcze w pełni, ponieważ zanim Izrael przestanie być narodem, najpierw musi nim zostać. Stało się to 15-go maja 1948 roku, kiedy Izrael ogłosił niepodległość, Azzam Pasha, Generalny Sekretarz Ligii Arabskiej, wypowiedział Izraelowi jihad: „Będzie to wojna, która przyniesie wytępienie i wielką masakrę; wydarzenie równe Masakrze Mongolskiej, czy Krucjatom” (New York Times, 16 maja 1948).

W tym czasie, prezydent Egiptu, Gama Abdul Nasser oświadczył: „Nie wkroczymy do Palestyny po ziemi pokrytej piaskiem (...). Wkroczymy do Palestyny po ziemi nasiąkniętej krwią” (8 marca 1965).

Kilka miesięcy później, Nasser oznajmił, że jego zamierzeniem było „całkowite przywrócenie praw obywatelom Palestyny. Innymi słowy, mierzymy w zniszczenie Izraela. Natychmiastowym celem jest rozwój i udoskonalenie arabskich sił militarnych. Celem narodowym jest natomiast eliminacja Izraela.” W tym samym czasie, prezydent Iraku, Badur Rahman Aref, przechwalał się: „Nasz cel jest jasny – zmieść Izrael z mapy świata.” Wśród oznajmionych celów Organizacji Wyzwolenia Palestyny znajdują się między innymi:

1. „Eliminacja Syjonizmu w Palestynie” – artykuł 15. 2. „Podział Palestyny dokonany w roku 1947 oraz ustanowienie Izraela były całkowicie bezprawne” – artykuł 19.

Ponieważ podobne do opisanych w Psalmie 83-cim konflikty z niektórymi wymienionymi narodami miały już miejsce, patrzymy w przyszłość i zastanawiamy się nad możliwym dalszym wypełnieniem się proroctwa. Oto narody wymienione w Psalmie 83-cim wraz z ich współczesnymi nazwami:

Nr.	Nazwa Biblijna	Naród współczesny
1.	Edom	Południowa Jordania
2.	Ismaelici	Beduini (...)
3.	Moab	Środkowa Jordania
4.	Hagaryci	Egipt (?); lub Hagryjczycy (1 Kron. 5:10, 19:22), Północno-wschodnia Jordania
5.	Gebal	Środkowy Liban (Byblos, nowożytny Jubayl)
6.	Ammon	Północna Jordania (stolica: Amman)
7.	Amalek	Półwysep Synaj
8.	Filistyni	Strefa Gazy
9.	Tyr	Południowy Liban
10.	Assur	Irak (Asyria znajdowała się w Północnym Iraku)

Zakończeniem Psalmu 83-ciego jest stwierdzenie wyrażone w wersecie 19-tym, jakoby spodziewanym skutkiem miało być to, że ludzie poznają, iż to Jehowa (a nie Allah) jest najwyższy nad całym światem.

Koniec?

Psalm 83-ci nie stanowi zakończenia. Koniec wojny opisany został w Księdze Ezechiela 38, gdzie czytamy, że wrogiem w czasie „ucisku Jakubowego” nie są narody arabskie, jak zostało napisane w Psalmie 83-cim, ale zupełnie inna grupa narodów. Podczas gdy większość narodów wymienionych w Księdze Ezechiela 38 nie jest arabskich, większość z nich to narody muzułmańskie. Oto narody wymienione w Księdze Ezechiela 38 wraz z ich współczesnymi nazwami:

Nr	Nazwa Biblijna	Naród współczesny
1	Gog/Magog	Rosja (w tym republiki muzułmańskie, np. Uzbekistan)
2	Mesech	Armenia
3	Tubal	Gruzja (Kartvelia = góry Tubal; stolica Tbilisi)
4	Paras	Iran

5	Etiopia (Kusz)	Etiopia lub Czarna Afryka
6	Libia (Put)	Północna Afryka (Libia, Tunezja, Algieria, Maroko)
7	Gomer	Północna Europa (Aszkenaz i Riphath) i Turcja

Natomiast narody bloku zachodniego z wersektu 13-go to:

8	Seba i Dedan	Arabia (1 Moj. 25:1-6; 10:7)
	Tarsyz i młode lwy [w polskim przekładzie mowa jest o handlarzach – przyp. tłum]	
9		Zachodnia Europa i dawne kolonie (Ezech. 27:12)

Przewidywanym skutkiem w Psalmie 83-cim jest, że narody poznają imię Pana. Podobne zakończenie przewidziane jest w Księdze Ezechiela 38: „Przywołam przeciwko niemu wszelkiego rodzaju strachy – mówi Wszechmocny Pan – tak że miecz jednego skieruje się przeciwko drugiemu. Potem osądzę go przez zarazę i przelew krwi; spuszczę na niego i jego hufce oraz liczne ludy, które są z nim, ulewny deszcz i grad, ogień i siarkę. I tak okażę moją wielkość i moją świętość, i objawię się na oczach wielu narodów. I poznają, że Ja jestem Pan” (Ezech. 38:21-23).

„Doskonale zdajemy sobie sprawę z tego, że wielu spośród ludu Pańskiego, którzy poznali Plan Boży ma skłonność do dyskredytowania jakichkolwiek interpretacji i zastosowania słowa proroczego do mahomekańskiej potęgi. Jednak, jeżeli zagłębimy się w historię tego niegdyś potężnego imperium oraz jego religii i tego jaki miała wpływ na Chrześcijaństwo (zamroczenie światła Prawdy, itd.), nie możemy uniknąć przekonania że, podobnie jak system papieski, ma ona swoje miejsce w słowie proroczym.” – „Dawno obiecane zgromadzenie Izraela”, The Herald of Christ's Kingdom, Czerwiec 1922. „A gdy się to zacznie dziać, wyprostujcie się i podnieście głowy swoje, gdyż zbliża się odkupienie wasze” (Łuk. 21:28).

Koniec terroryzmu

Ostatecznym zakończeniem będzie zniszczenie się Planu Bożego i wypełnienie się proroctwa. Terroryści odpowiedzą za swoje czyny.

„Skoro bowiem poganie, którzy nie mają zakonu, z natury czynią to, co zakon nakazuje, są sami dla siebie zakonem, chociaż zakonu nie mają. Dowodzą też oni, że treść zakonu jest zapisana w ich sercach; wszak świadczą o tym sumienie ich oraz myśli, które nawzajem się

oskarżają lub też biorą w obronę. Będzie to w dniu, kiedy według ewangelii mojej Bóg sądzić będzie ukryte sprawy ludzkie przez Jezusa Chrystusa” (Rzym. 2:14-16). „Lecz ten, który nie znał, choć popełnił coś karygodnego, odbierze niewiele razy.”

Komu wiele dano, od tego wiele będzie się żądać, a komu wiele powierzono, od tego więcej będzie się wymagać” (Łuk. 12:48).

Poznają Pana Boga i zostaną sprawiedliwie osądzeni: „Lecz Pan trwa na wieki, ustawia na sąd tron swój. Sądzić będzie świat sprawiedliwie, bezstronnie osądzać ludy” (Ps. 9:7,8).

Jednak w Królestwie Bożym ludzie zamieszkujący ziemię, w tym obecni wyznawcy Mahometa, zaufają w Boże obietnice i oznajmują: „Oto nasz Bóg, któremu zaufaliśmy, że nas wybawi; to Pan, któremu zaufaliśmy. Weselmy i radujmy się z jego zbawienia!” (Izaj. 25:9) „(...) Bo gdy twoje sądy docierają do ziemi, mieszkańcy jej okręgu uczą się sprawiedliwości” (Izaj. 26:9).

W owym dniu Pan stanie się znany wszystkim ludziom na ziemi. „Nie będą krzywdzić ani szkodzić na całej mojej świętej górze, bo ziemia będzie pełna poznania Pana jakby wód, które wypełniają morze” (Izaj. 11:9). „(...) Po tych dniach, mówi Pan: Złożę mój zakon w ich wnętrzu i wypiszę go na ich sercu. Ja będę ich Bogiem,

a oni będą moim ludem” (Jer. 31:33).

„Wtedy rozsądzać będzie liczne ludy i rozstrzygać sprawy wielu narodów. I przekują swoje miecze na lemiesze, a swoje włócznie na sierpy. Żaden naród nie podniesie miecza przeciwko drugiemu narodowi i nie będą się już uczyć sztuki wojennej” (Mich. 4:3).

To jest odpowiedź Boga na terroryzm: „Tak i wy, gdy ujrzycie, że to się dzieje, wiedźcie, iż blisko jest Królestwo Boże. Zaprawdę powiadam wam: Nie przeminie to pokolenie, a wszystko to się stanie. Niebo i ziemia przemina, ale słowa moje nie przemina. Baczcie na siebie, aby serca wasze nie były ociążałe wskutek obżarstwa i opilstwa oraz troski o byt i aby ów dzień was nie zaskoczył niby sidło; przyjdzie bowiem znienacka na wszystkich, którzy mieszkają na całej ziemi. Czuwajcie więc, modląc się cały czas, abyście mogli ująć przed tym wszystkim, co nastanie, i stanąć przed Synem Człowieczym” (Łuk. 21:31-36).

Przypisy:

[1] Źródło:

http://www.fbi.gov/publications/terror/terror2000_2001.htm

Jeff Mezera